

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli den 10 Maj 1873, kl. 8 e. m.

Första Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3, i anledning af Kammarens återremiss af Utskottets Betänkande N:o 1 (i samlingen N:o 8), i fråga om ändring i de vid meddelande af tillåtelse för utländing att här i riket förvärfva och besitta fast egendom eller idka bergsbruk m. m. hittills följda grunder.

Sedan Första Kammaran till Utskottet återförvisat berörda betänkande, har Kammaran likaledes till Utskottet remitterat ett från Andra Kammaran ankommet protokollsutdrag af den 6 i denna månad, utvisande, att sistnämnde Kammare, efter af Herrar S. A. Hedin och M. Huss i omförmälda ämne väckta motioner N:o 185 och 186, i öfverensstämmelse med samma Kammares Tredje Tillfälliga Utskotts deröfver afgifna utlåtande N:o 6 (i samlingen N:o 7) beslutat:

»att Riksdagen skall, i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t an hålla om framläggande för näst sammanträdande Riksdag af förslag till lag, hvilande på hufvudsakligen följande grunder:

att åt främmande länders bolagsföreningar, med vare sig obegränsad eller begränsad ansvarighet, eller s. k. konsortier, handelsfirmor, korporationer, stiftelser eller inrättningar, tillåtelse hädanefter icke må meddelas att

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 12 Häft.

förvärfva eller besitta fast egendom i riket, eller att härstädes idka skogsafverkning, grufvedrift eller annat bergsbruk, äfvensom att, derest något utländskt bolag, konsortium, korporation, stiftelse eller inrättning på ett eller annat sätt förvärfvat egande- eller besittningsrätt i svensk jord, skogar, grufvor eller annan fast egendom, eller rätt till skogsafverkning, efter det allmän förordning i omförmälda afseende blifvit utfärdad, sådant förvärf må anses ogiltigt, och förvärfvaren förpligtad att, inom förelagd viss kort tid, det sålunda förvärfvade till svensk undersåte afyttra, vid äfventyr, om sådant ej iakttagits, att genom vederbörandes försorg fastigheten eller rättigheten oförtöfvadt på offentlig auktion försäljes till sådan köpare, som är berättigad att den innehafva och besitta, hvarefter köpeskillingen, sedan försäljningskostnaderna afdragits, utbetalas till den, för hvars räkning fastigheten eller rättigheten sålunda blifvit försäld;

att, utom för de fall, då Kongl. Maj:t, på grund af särskilda, viktiga omständigheter, kan finna skäligt bevilja undantag, tillstånd att i riket förvärfva och besitta fast egendom eller idka skogsafverkning, grufvedrift eller annat bergsbruk må åt främmande makts undersåte meddelas endast under vilkor, att sökanden förbinder sig att, inom förelagd kort tid, men sednast inom fem år efter tillåtelsens meddelande, söka svensk medborgarerätt, vid påföljd, för uraktlåtenhet häraf, som här ofvan blifvit föreslagen;

att främmande makts undersåte, som under ofvannämnda vilkor erhållit Kongl. Maj:ts nådiga tillåtelse att fast egendom härstädes förvärfva och besitta, eller skogsafverkning idka, dock icke må tillstädjas afverka skog till afsalu, innan han blifvit till svensk medborgare antagen; samt

att härigenom rubbning icke må ske uti den norrmän nu medgifna rätt att förvärfva fast egendom i Sverige.

Till följd af hvad vid behandling hos Första Kammaren af Utskottets förenämnda betänkande N:o 1 (i samlingen N:o 8) förekommit, och då Andra Kammarens i förevarande fråga fattade beslut är hufvudsakligen lika med hvad i sistberörda betänkande blifvit föreslaget, hvilket åter icke vunnit Första Kammarens godkännande, anser sig Utskottet icke kunna tillstyrka Kammaren att oförändradt biträda det af Andra Kammaren i ärendet fattade beslut, men hemställer vördsamt, att Kammaren ville för sin del besluta,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, med anmälan att hos Riksdagen betänkligheter uppstått i fråga om lämpligheten af obegränsadt medgifvande för utlänningar och sär-

skildt hvad angår tillåtelse för utländska bolag, handelsfirmor eller föreningar af dylika, att här i riket förvärfva fast egendom eller idka bergsbruk, anhåller, att Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, om och i hvad mån ytterligare bestämmelser, till inskränkning i så beskaffade medgifvanden, eller eljest angående vilkoren därför, utöfver hvad genom Kongl. kungörelserna den 3 Oktober 1829 och den 12 April 1872 i detta afseende redan är stadgadt, må vara behöfliga och böra meddelas, samt derom till Riksdagen göra den framställning, hvartill Kongl. Maj:t må finna anledning; dervid frågan om utländings rätt, att här bedrifva skogsafverkning, utan att en sådan brukningsrätt är förenad med eganderätt till jorden, särskildt torde förtjena uppmärksamhet.

Stockholm den 10 Maj 1873.

På Utskottets vägnar:

Arvid Faxe.